

INSTYTUT
STUDIÓW
PODATKOWYCH
MODZELEWSKI I WSPÓLNICY

TYGODNIOWY PRZEGLĄD INFORMACJI PODATKOWYCH

Od dnia 7 września 2018 r. do dnia 13 września 2018 r.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy Sp. z o.o.

ul. Kaleńska 8, 04-367 Warszawa

ZMIANY W PRAWIE PODATKOWYM

1. Aktualności

Nowe przepisy dotyczące wyrobów akcyzowych i składów podatkowych

Ministerstwo Finansów opublikowało projekt rozporządzenia (z dnia 16 sierpnia 2018 r.) zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków dotyczących miejsca odbioru wyrobów akcyzowych oraz prowadzenia składu podatkowego.

Zmiany mają umożliwić ustalanie prawidłowej podstawy opodatkowania oraz wysokości podatku akcyzowego od produkowanego i magazynowanego w składach podatkowych płynu do papierosów elektronicznych, a także usprawnienie kontroli w tym zakresie.

Nowe regulacje zakładają, że w składach podatkowych, w których prowadzi się działalność polegającą wyłącznie na magazynowaniu płynu do papierosów elektronicznych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, płyn ma być magazynowany w zbiornikach podlegających prawnej kontroli metrologicznej. Identyczne zmiany zostaną wprowadzone w przypadku składów prowadzących działalność polegającą na produkcji płynu do tego typu papierosów. Za zbiorniki służące do magazynowania gotowego płynu do papierosów elektronicznych uznawane będą zbiorniki, w których magazynowany jest płyn do papierosów elektronicznych w takim stopniu przetworzenia, w którym może być wyprowadzany ze składu podatkowego do odbiorcy, nawet jeśli jego część zostanie wykorzystana w procesach produkcyjnych w składzie podatkowym.

Rozporządzenie wejdzie w życie po 14 dniach od ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

2. Zdaniem eksperta

Czy z tytułu zapłaty prowizji za udzielenie pożyczki należy pobrać podatek u źródła?

W przypadku otrzymania przez spółkę certyfikatów rezydencji (ważnych na moment wypłaty wynagrodzeń w powyższym zakresie) spółka może stosować właściwe umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. W umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania

zawartych przez Polskę, w tym we właściwych umowach w zakresie wypłat należności wskazanych w stanie faktycznym, wynagrodzenia w formie prowizji za udzielenie kredytu co do zasady mieści się w normie rozdziału „zyski przedsiębiorstw”. Zyski przedsiębiorstw opodatkowane są w krajach siedzibach usługodawców (chyba że prowadzą one w drugim umawiającym się państwie zakłady). Oznacza to, że na płatniku nie ciąży w tych przypadkach obowiązek poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, podatek dochodowy z tytułu uzyskanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2, przychodów tytułu świadczeń: doradczych, księgowych, badania rynku, usług prawnych, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, usług rekru-

Andrzej Łukiańczuk

Doradca podatkowy nr wpisu: 10266

Kierownik zespołu cen transferowych. Zajmuje się przede wszystkim problematyką cen transferowych oraz zagadnieniami związanymi z podatkami dochodowymi, w tym sposobami legalnej optymalizacji podatkowej w

ramach restrukturyzacji podmiotów gospodarczych, a także prawem bilansowym. Wieloletni pracownik Departamentu Rachunkowości i Podatków jednego z największych podmiotów gospodarczych w Polsce. Ekonomista, swoje kwalifikacje podnosił studiując na Podyplomowym Studium Podatkowym oraz Podyplomowym Studium Rachunkowości Finansowej i Zarządczej w Szkole Głównej Handlowej. Jest także absolwentem Studium Doradców i Ekspertów Podatkowych organizowanym przez ISP. Współautor Komentarza do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, Restrukturyzacji spółek kapitałowych, autor publikacji w Gazecie Prawnej, a także BISP.

tacji pracowników i pozyskiwania personelu, gwarancji i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze ustala się w wysokości 20% przychodów.

Przepisy powyższe stosuje się z uwzględnieniem umów w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

Stosownie do art. 26 ust. 1 tej ustawy, zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania albo niepobrańie podatku zgodnie z taką umową jest możliwe pod warunkiem udokumentowania miejsca siedziby podatnika dla celów podatkowych uzyskanym od podatnika certyfikatem rezydencji.

W przypadku otrzymania przez spółkę certyfikatów rezydencji (ważnych na moment wypłaty wynagrodzeń

w powyższym zakresie) spółka może stosować właściwe umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. W umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartych przez Polskę (co do zasady), w tym we właściwych umowach w zakresie wypłat należności wskazanych w stanie faktycznym, wynagrodzenia w formie prowizji za udzielenie kredytu mieści się w normie rozdziału „zyski przedsiębiorstw”. Zyski przedsiębiorstw opodatkowane są w krajach siedzibach usługodawców (chyba że prowadzą one w drugim umawiającym się państwie zakłady). Oznacza to, że na płatniku nie ciąży w tych przypadkach obowiązek poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych.

Andrzej Łukiańczuk
Doradca podatkowy

NAJNOWSZE ORZECZNICTWO I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Wyroki sądów administracyjnych

Zakres pojęcia udział kosztów wykorzystanej energii elektrycznej przy obliczaniu kwoty zwrotu podatku akcyzowego przez zakłady energochłonne

Dla zakładów energochłonnych wykorzystujących energię elektryczną oraz spełniającym warunki przewidziane w art. 31d ust. 1 pkt 1 – 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. przewidziane zostało zwolnienie od akcyzy realizowane przez zwrot części zapłaconej akcyzy od energii elektrycznej wykorzystanej przez ten zakład. Kwoty zwrotu, stosownie do art. 31d ust. 2 omawianej ustawy, obliczana jest poprzez wyznaczenie proporcji, przy której obliczaniu uwzględnia m.in. udział kosztów wykorzystanej energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej. Przepis powyższy w praktyce budzi wątpliwości, wykładni bowiem w tym przypadku podlega zakres kosztów jakie poniesione zostały w związku z nabyciem energii elektrycznej. W praktyce koszt nabycia związany jest również z dodatkowymi opłatami. Odpowiedzi wymaga zatem pytanie czy przy obliczaniu kwoty zwrotu, a w ramach ustalania właściwej proporcji

brać pod uwagę należy podatek od towarów i usług oraz koszty dodatkowe wynikające z faktur za energię elektryczną.

Powyższy problem był już przedmiotem wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 26 października 2017 r. (III SA/GI 764/17), w którym wskazano, że pojęcie „udział kosztów wykorzystanej energii elektrycznej” nabytej od zewnętrznego dostawcy dotyczy jedynie energii elektrycznej wraz z podatkami z wyłączeniem podatku od towarów i usług oraz opłat dodatkowych wynikających z faktur za energię elektryczną, a także z wyłączeniem innych opłat wynikających z obowiązków przedsiębiorcy. Jak wskazał ponadto WSA: Ustawodawca posługując się sformułowaniem „udział kosztów wykorzystanej energii elektrycznej” nie odwołuje się do wartości zakupu energii, która dotyczy kwoty globalnej, jaką należy ponieść, aby dokonać zakupu energii, tj. uwzględniając wszelkie opłaty dystrybucyjne, utrzymania sieci, czy też innych opłat wynikających z obowiązków danego przedsiębiorcy.

Uwzględniając treść przytoczonego powyżej orzeczenia, wskazać należy, że przy obliczaniu kwoty zwrotu uwzględnieniu podlegać będzie wyłącznie koszt energii elektrycznej.

2. Interpretacje podatkowe

Opodatkowanie dotacji na gruncie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług

Podatnik, który otrzymał dotację związaną z dokonywaną przez niego dostawą lub świadczeniem usług, stanowiącą pokrycie części ceny konkretnego świadczenia lub rekompensatę z tytułu wykonania określonego świadczenia po cenach obniżonych, musi zapłacić od otrzymanego dofinansowania podatek od towarów i usług.

Opodatkowanie subwencji (dotacji) stanowi wyjątek od zasad ogólnych wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. Dla określenia, czy dane dotacje (subwencje i inne dopłaty o podobnym charakterze) są czy też nie są opodatkowane, istotne znaczenie mają szczegółowe warunki ich przyznawania, określające cele realizowanego w określonej formie dofinansowania. Kryterium uznania dotacji za stanowiącą podstawę opodatkowania opiera się zatem na okoliczności, że dotacja dokonywana jest w celu sfinansowania konkretnej czynności podlegającej opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług. Natomiast dotacje nie dające się powiązać z konkretnymi czynnościami podlegającymi opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług nie stanowią podstawy opodatkowania w rozumieniu przepisu art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (0113-KDIPT1-2.4012.396.2017.1.KT; 1061-IPTPP1.4512.126.2017.1.RG). Włączenie do podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze ma miejsce tylko wówczas, gdy jest to dotacja,

subwencja i inna dopłata o podobnym charakterze związana bezpośrednio z dostawą towaru lub świadczeniem usługi. Do podstawy opodatkowania zaliczane są tylko takie dotacje, subwencje i inne dopłaty o podobnym charakterze, które są bezpośrednio przeznaczone na dofinansowanie konkretnego towaru czy też konkretnego rodzaju usługi (I FSK 2057/13). Ogólna dotacja uzyskana przez podatnika, nie związana z dostawą towaru lub świadczeniem usługi, nie stanowi więc podstawy opodatkowania. W przypadku natomiast, gdy podatnik otrzyma dofinansowanie, które będzie związane z dostawą lub świadczeniem usług, jako pokrycie części ceny konkretnego świadczenia lub rekompensatę z tytułu wykonania określonego świadczenia po cenach obniżonych, płatność taka będzie zaliczana do podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług. Przykładowo, sytuacja taka występuje gdy gmina - pokrywając koszty zakupu i montażu paneli fotowoltaicznych na domach osób prywatnych - otrzymała dofinansowanie w ramach EFRR, w wyniku czego późniejsza zapłata za usługę świadczoną przez gminę na rzecz konkretnej osoby (finalnego nabywcy) jest niższa, niż gdyby była wykonana bez udzielenia gminie dofinansowania (dofinansowanie zmniejsza wydatki gminy, w efekcie czego dla osoby prywatnej usługa ta jest tańsza).

Konkludując, podstawę opodatkowania podatkiem od towarów i usług zwiększa się tylko o takie dotacje, które w sposób bezwzględny i bezpośredni są związane z daną dostawą towarów lub świadczeniem usług (dotacje te zwiększają obrót). Jeżeli jednak taki bezpośredni związek nie występuje, dofinansowanie nie zwiększa podstawy opodatkowania, a tym samym nie podlega opodatkowaniu.

INFORMACJE DLA PŁATNIKÓW ZUS

Karty podarunkowe dla pracowników a składki ZUS

Pracodawca jako płatnik składek, w rozumieniu art. 4 pkt 2 lit. a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, nie będzie obowiązany do uwzględniania w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, świadczenia w postaci przekazania pracownikom kart podarunkowych

stanowiących darowiznę na gruncie ustawy o podatku od spadków i darowizn. Obowiązek opłacania tych składek od powyższego świadczenia przekazanego pracownikom z okazji jubileuszu nie powstanie.

Powyższe wynika z Interpretacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, oddział w Lublinie, z dnia 14 lipca 2017 r. (WPI/200000/43/853/2017).

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 1 i 2, art. 20 w zw. z art. 4 pkt 9 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej

z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi przychód w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z wyłączeniem wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną oraz zasiłków z ubezpieczeń społecznych.

Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób.

Natomiast w myśl art. 104 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz art. 29 ust. 1 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych, obowiązkowe składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w przypadku zaistnienia obowiązku ich opłacania, ustala

się od wypłat stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Mając powyższe na uwadze, jeżeli przekazana pracownikom darowizna na podstawie przepisów ustawy o podatku od spadków i darowizn podlega wyłączeniu z opodatkowania tego przychodu u pracowników, a uzyskane przez pracowników przysporzenie nie stanowi przychodu ze stosunku pracy, to na pracodawcy nie będzie ciążył obowiązek obliczania i pobrania zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych. Oznacza to, że pracodawca jako płatnik składek nie będzie obowiązany do uwzględniania w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, świadczenia w postaci przekazania pracownikom kart podarunkowych stanowiących darowiznę na gruncie ustawy o podatku od spadków i darowizn.

Reasumując: obowiązek opłacania składek od powyższych świadczeń przekazywanych pracownikom z okazji jubileuszu nie powstanie.

DLA ZARZĄDÓW I RAD NADZORCZYCH

Wydatki związane z emisją nowych akcji jako niestanowiące kosztów podatkowych

Jak wskazał NSA w wyroku z dnia 13 lutego 2018 r. (II FSK 300/16): 1. Tylko wydatki związane z emisją nowych akcji, bez których nie jest możliwe podwyższenie przez spółkę akcyjną kapitału zakładowego, nie są kosztami uzyskania przychodów, stosownie do reguł wyrażonych w treści art. 12 ust. 4 pkt 4 i art. 7 ust. 1 i 2 w związku z art. 15 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. 2. Do tego rodzaju wydatków niewątpliwie należy zaliczyć opłaty notarialne, sądowe, podatek od czynności cywilnoprawnych, a w przypadku podwyższenia kapitału w drodze emisji akcji będących przedmiotem oferty publicznej objętych prospektem emisyjnym dodatkowo ponoszone w związku z tym opłaty giełdowe, koszty druku dokumentów akcyjnych, koszty sporządzenia, drukowania oraz dystrybucji prospektu emisyjnego lub

jego skróconej wersji oraz koszty oferowania papierów wartościowych.

Jak wskazał NSA w przedmiotowym wyroku: „Zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 4 u.p.d.o.p. do przychodów nie zalicza się przychodów otrzymanych na utworzenie lub powiększenie kapitału zakładowego, funduszu udziałowego albo funduszu założycielskiego, albo funduszu statutowego w banku państwowym, albo funduszu organizacyjnego ubezpieczyciela. W świetle art. 7 ust. 1 u.p.d.o.p. przedmiotem opodatkowania podatkiem dochodowym jest dochód bez względu na rodzaj źródeł przychodów, z jakich dochód ten został osiągnięty; w wypadkach, o których mowa w art. 21 i 22, przedmiotem opodatkowania jest przychód. Dochodem, z zastrzeżeniem art. 10, art. 11 i art. 24a, jest nadwyżka sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania, osiągnięta w roku podatkowym; jeżeli koszty uzyskania przychodów przekraczają sumę przychodów, różnica jest stratą (ust. 2). Zgodnie zaś z art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze u.p.d.o.p. kosztami uzyskania przychodów są koszty po-

niesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1. Ze względu na treść zarzutu naruszenia prawa materialnego konieczne jest przypomnienie - powoływanej już przez WSA - tezy uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 stycznia 2011 r., sygn. akt II FPS 6/10. Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że tylko wydatki związane z emisją nowych akcji, bez których nie jest możliwe podwyższenie przez spółkę akcyjną kapitału zakładowego, nie są kosztami uzyskania przychodów, stosownie do reguł wyrażonych w treści art. 12 ust. 4 pkt 4 i art. 7 ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że do tego rodzaju wydatków niewątpliwie należy zaliczyć opłaty notarialne, sądowe, podatek od czynności cywilnoprawnych, a w przypadku podwyższenia kapitału w drodze emisji akcji będących przedmiotem oferty publicznej objętych

prospektem emisyjnym dodatkowo ponoszone w związku z tym opłaty giełdowe, koszty druku dokumentów akcyjnych, koszty sporządzenia, drukowania oraz dystrybucji prospektu emisyjnego lub jego skróconej wersji oraz koszty oferowania papierów wartościowych. Uchwała ta wiąże także Naczelny Sąd Administracyjny w składzie rozpoznającym niniejszą skargę kasacyjną - w tym sensie, że gdyby skład ten nie podzielił stanowiska zajętego w uchwale, zgodnie z art. 269 § 1 p.p.s.a. obowiązany byłby do przedstawienia powstałego zagadnienia prawnego do rozstrzygnięcia odpowiedniemu składowi Naczelnego Sądu Administracyjnego. Skład rozpoznający skargę kasacyjną nie dostrzega jednak powodów, dla których miałby odstąpić od stanowiska przedstawionego w uchwale. Oznacza to, że stanowisko to także w ocenie składu orzekającego określa prawidłową wykładnię art. 12 ust. 4 pkt 4, art. 7 ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p."

PODATKI I OPŁATY LOKALNE

Moc wiążąca danych z ewidencji gruntów i budynków w sprawie podatku od nieruchomości

W wyroku NSA z dnia 1 marca 2018 r. (sygn. II FSK 458/16) NSA wskazał, że zawarte w ewidencji gruntów i budynków dane można podzielić na dwie kategorie: dane bezwzględnie wiążące organ podatkowy i dane o względnej mocy wiążącej.

W uzasadnieniu wskazano, że w orzecznictwie sądów administracyjnych powszechnie przyjmowany jest pogląd, w świetle którego organ podatkowy nie może samodzielnie dokonywać klasyfikacji funkcji nieruchomości, lecz powinien odwołać się do odpowiednich zapisów ewidencji gruntów i budynków. Sąd podkreślił, że o sposobie kwalifikacji gruntu (budynku) dla celów podatkowych w podatku od nieruchomości nie tyle decyduje sposób rzeczywistego wykorzystania nieruchomości, a jej funkcje (przeznaczenie) ujawnione w ewidencji gruntów i budynków. Oznacza to, że organ podatkowy nie może samodzielnie dokonywać klasyfikacji funkcji nieruchomości, lecz powinien odwołać się do odpowiednich zapisów w ewidencji gruntów i budynków.

Zawarte w tej ewidencji dane można natomiast podzielić na dwie kategorie: pierwszą z nich tworzą dane bezwzględnie wiążące organ podatkowy (ich zmiana

może mieć miejsce tylko w stosownym trybie administracyjnym, a organy podatkowe nie mają możliwości ich samodzielnego korygowania) - do kategorii tej zaliczyć można dane ewidencyjne dotyczące przeznaczenia, funkcji, obszaru i granic działek gruntu, a także rodzaju zabudowy i powierzchni użytkowej położonych na tych gruntach budynków. Drugą kategorię stanowią natomiast dane o względnej mocy wiążącej, tj. takie, których zgodność z rzeczywistym stanem prawnym lub faktycznym może być w pewnych sytuacjach przy wymiarze podatku weryfikowana, przy zastosowaniu dopuszczalnych instrumentów proceduralnych (może to mieć miejsce m.in. w sytuacji, gdy dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków pozostają w sprzeczności z danymi zamieszczonymi w innych rejestrach publicznych, których pierwszeństwo - przed danymi ewidencyjnymi - wynika z regulujących ich prowadzenie bezwzględnie obowiązujących przepisów, lub też w przypadku, gdy posłużenie się wyłącznie danymi ewidencyjnymi musiałoby się wiązać z pominięciem przepisów zawartych w ustawie podatkowej, mających wpływ na wymiar podatku. W takiej sytuacji organ podatkowy zobligowany jest do pominięcia informacji zawartych w ewidencji gruntów i budynków, sprzecznych z prawnie wiążącymi danymi innego rejestru publicznego lub tych danych ewidencyjnych, które

wykluczają zastosowanie regulacji zawartych w ustawie podatkowej, mających znaczenie dla wymiaru podatku.

Sąd stwierdził, że w sprawie nie wystąpiła żadna z sytuacji uzasadniających odstępnie od ustalenia zobowiązania podatkowego skarżącej z uwzględnieniem danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków. W konsekwencji o dokonanej przez organy kwalifikacji budynku nie mogły decydować podnoszony przez skarżącego okoliczności związane ze sposobem jego wykorzystywania, czy jego klasyfikacja zawarta w akcie notarialnym.

Przesłanki zwolnienia przedmiotowego w przypadku sprzedaży gruntów rolnych

W ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych w brzmieniu sprzed 2016 r., w myśl art. 9 pkt 2 lit. a zwolnieniu od podatku podlegała czynność przeniesienia własności nieruchomości lub ich części wraz z częściami składowymi, z wyjątkiem budynków lub ich części znajdujących się na obszarze miast, w drodze umowy sprzedaży - pod warunkiem, że w rozumieniu przepisów o podatku rolnym, w chwili dokonania czynności nabyte grunty stanowią gospodarstwo rolne albo utworzą gospodarstwo rolne lub wejdą w skład gospodarstwa rolnego będącego własnością nabywcy. Przepis powyższy budził w praktyce liczne wątpliwości, bowiem gospodarstwo rolne interpretowane mogło być w zakresie formalnym (określony procent powierzchni jako grunty rolne) oraz materialnym (odpowiednie wykorzystanie). W tym zakresie liczne wątpliwości interpretacyjne w dalszym ciągu rozstrzygane są w najnowszym orzecznictwie sądów administracyjnych.

Jako istotny z powyższej perspektywy, wskazać należy wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 16 maja 2018 r. (sygn. akt. I SA/Gd 312/18), w którym wskazano, że: „Należy na wstępie rozważyć wskazać, że tutejszy Sąd w pełni podziela stanowisko prezentowane przez Naczelnego Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie II FSK 2661/15, zgodnie z którym zastosowanie zwolnienia przewidzianego w art. 9 ust. 2 lit. a u.p.c.c. uzależnione jest nie tylko od spełnienia kryterium formalnego, rozumianego jako wypełnienie przewidzianej w art. 2 ust. 1 u.p.r. normy obszarowej gruntów zaewidencjonowanych jako rolne, ale także od przeznaczenia nabytego gruntu na działalność rolniczą. Tym samym Sąd uznał, że decyzja organu drugiej instancji, opierająca się

na wyżej cytowanej tezie jest prawidłowa. (...) Nie budzi wątpliwości, na co wskazano w literaturze, że celem ustanowienia omawianego zwolnienia jest wspieranie zakładania gospodarstw rolnych i prowadzenia w nich produkcji rolnej oraz poprawa struktury agrarnej, przede wszystkim przez powiększenie obszaru gospodarstw rolnych. Skarżący również nie podważa celu regulacji ustawowej, a jedynie neguje możliwość odwołania się do niego podczas dokonywania wykładni przepisu. Jak jednak wskazano powyżej, Sąd uznał, że odwołanie takie było niezbędne do wydania rozstrzygnięcia przez organ. (...) Do celów zwolnienia z art. 9 pkt 2 lit. a u.p.c.c. istotne jest subiektywne nastawienie nabywcy, który musi mieć zamiar powiększenia lub utworzenia na nabywanej nieruchomości rolnej gospodarstwa rolnego. Nie można wobec tego uznać za słuszną koncepcję prezentowanej w skardze, że jedynie obiektywne i postrzegalne czynności na gruncie tzw. „wbicie pierwszej łopaty”, bez względu na zamiary właściciela mogą świadczyć o zajęciu go na działalność gospodarczą inną niż działalność rolnicza. Obiektywna ocena wszystkich działań podatnika pozwala bowiem nie tylko na rekonstrukcję jego zamysłu co do traktowania i wykorzystywania określonej nieruchomości, lecz pozwala także na stwierdzenie, czy mamy do czynienia z zajęciem gruntu na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza (por. analogicznie NSA w wyroku z dnia 8 grudnia 2015 r., w sprawie II FSK 2555/13).”

Uwzględniając powyższe orzeczenie wskazać należy, że w przypadku stosowania zwolnienia uregulowanego w art. 9 ust. 2 lit. a omawianej ustawy, jako równoważny w stosunku do wymogów formalnych uznać należy również wymóg materialny, którym jest faktyczne przeznaczenie nabytego gruntu na działalność rolniczą.

KONTAKT

W przypadku zainteresowania powyższymi informacjami i ich wpływem na państwa działalność, prosimy o kontakt:

Agata Strocka

Konsultant podatkowy

tel. (22) 517 30 69

agata.strocka@isp-modzelewski.pl

OFERTA AUDYT

Od dnia 1 stycznia 2017 r. podwykonawcy robót budowlanych wymienionych w załączniku nr 14 do ustawy o podatku od towarów i usług po raz pierwszy w historii masowo przestaną płacić VAT będąc zmuszeni wnioskować do urzędów skarbowych o zwrot podatku naliczonego. Powodować to będzie konieczność przeprowadzania natychmiastowych kontroli podatkowych przez właściwe organy, w tym przez nowe organy celno-skarbowe, które obejmą zarówno podatników składających deklaracje z kwotą zwrotu różnicy podatku, jak i ich dostawców (hurtownie materiałów budowlanych).

Podatnicy składający deklaracje ze zwrotem podatku naliczonego muszą więc podjąć niezbędne działania mające na celu zmniejszenie ryzyka wynikającego z wadliwego ich sporządzenia oraz popełnionych błędów w ewidencjonowaniu i dokumentowaniu tego podatku. Zwłaszcza wobec wejścia w życie nowych przepisów związanych z używaniem nierzetelnych faktur VAT.

Instytut Studiów Podatkowych od wielu lat świadczy usługi związane z audytem podatkowym, a zwłaszcza weryfikacji ewidencji i deklaracji VAT-7 i VAT-7K przed ich złożeniem przez podatników. W związku z powyższym oferujemy usługę weryfikacji okresowej:

- kolejnych deklaracji podatkowych (podatek należny i podatek naliczony),
  - prowadzonych ewidencji dla potrzeb sporządzenia tych deklaracji,
  - posiadanych dokumentów źródłowych za dany okres podatkowy
- celem uniknięcia ryzyka odpowiedzialności podatkowej, karnoskarbowej i karnej.

Ta weryfikacja będzie następowała **każdorazowo przed złożeniem poszczególnych deklaracji** przez podatnika. Usługa weryfikacji może być prowadzona w siedzibie podatnika, obsługującym je biurze rachunkowym lub na podstawie dokumentacji przekazanej w formie elektronicznej. Czas realizacji od 3 do 5 dni w zależności od ilości dokumentów. Cena usługi uzależniona jest od pracochłonności, a zwłaszcza ilości audytowanych dokumentów.

W przypadku pytań bądź wątpliwości pozostają do Państwa dyspozycji: Pan Andrzej Sarna, Dyrektor Działu Marketingu, tel. 22 517 30 86, andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl, Pani Agata Strocka, starszy specjalista w Dziale Audytu Podatkowego, tel. 22 517 30 69, agata.strocka@isp-modzelewski.p oraz Pani Katarzyna Wawrzonkiewicz, specjalista w Biurze Obsługi Polis Podatkowych, tel. 22 517 30 76, katarzyna.wawrzonkiewicz@isp-modzelewski.pl.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy sp. z o.o.

Zarząd		Działy
<p>prof. dr hab. Witold Modzelewski prezes zarządu radca prawny doradca podatkowy nr 00001 tel. 22 517 30 60, 501 01 01 08 e-mail: witold.modzelewski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Doradztwa Podatkowego Mariusz Unisk tel. 22 517 30 94, 501 603 910 e-mail: maiursz.unisk@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Edukacji Jarosław Skonecki dyrektor tel. 22 517 30 60 wew. 215, 601 365 765 e-mail: jaroslaw.skonecki@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Renata Janiec-Modzelewska wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 00777 tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855 e-mail: renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Postępowań Podatkowych Jacek Aninowski tel. 22 517 30 87 e-mail: jacek.aninowski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Marketingu Andrzej Sarna dyrektor tel. 22 517 30 86, 501 603 907 e-mail: andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Jerzy Bielawny wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 01079 tel. 22 517 30 60, 602 652 955 e-mail: jerzy.bielawny@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Departament Prawny Jacek Pyssa tel. 22 517 30 67, 501 455 500 e-mail: jacek.pyssa@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Wydawnictw Robert Fajkowski kierownik tel. 22 517 30 60 wew. 141 e-mail: robert.fajkowski@isp-modzelewski.pl</p>
	<p>Biuro Obsługi Sporów Podatkowych Katarzyna Wawrzonkiewicz dyrektor biura tel. 22 517 30 76 e-mail: biuro.obslugi@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Audytu Podatkowego Agata Strocka konsultant podatkowy, główny specjalista w dziale audytu podatkowego tel. 22 517 30 69, 501 134 269 e-mail: agata.strocka@isp-modzelewski.pl</p>

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy - Audyt sp. z o.o.

Siedziba	Zarząd	
<p>ul. Kaleńska 8 04-367 Warszawa tel. 22 517 30 70 fax. 22 517 30 71 e-mail: audyt@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Renata Janiec-Modzelewska Prezes Zarządu Doradca Podatkowy Nr wpisu 00777</p>	<p>Beata Pytkowska Członek Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 12391</p>
	<p>Jarosław Stefaniak Wiceprezes Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 10832</p>	

Departamenty

Departament Audytu Finansowego

Jarosław Stefaniak
Kierownictwo Departamentu
Biegły Rewident nr ew. 10832
tel. 22 517 30 70 wew. 203, 504 403 041
e-mail: jaroslaw.stefaniak@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Finansowo-Księgowej

Elżbieta Cajs
Kierownictwo Departamentu
Certyfikat Księgowy nr ew. 7367/2004
tel. 22 517 30 70 wew. 233, 506 067 205
e-mail: elzbieta.cajs@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Kadrowo-Płacowej

Alicja Antos
Kierownictwo Departamentu
tel. 22 517 30 70 wew. 238, 501 603 907
e-mail: alicja.antos@isp-modzelewski.pl

Departament Doradztwa Podatkowego

Renata Janiec-Modzelewska
Kierownictwo Departamentu
Doradca Podatkowy nr ew. 00777
tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855
renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl

Oddziały Instytutu Studiów Podatkowych

Oddział Małopolski	Oddział Śląski	Oddział Wielkopolski
<p>Ul. Gertrudy 7/12 31-046 Kraków tel. 12 429 24 01 fax 12 423 23 00 e-mail: biuro.krakow@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Jordana 7B 40-056 Katowice tel. 32 259 71 50 fax 32 253 99 89 e-mail: biuro.katowice@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Wiślana 53 60-401 Poznań tel. 61 843 09 21/22 tel./fax 61 848 33 48 e-mail: biuro.poznan@isp-modzelewski.pl</p>